Recensie: Der Ké¶nig der Lé¶wen ****

Stage Theater im Hafen Hamburg
zaterdag 25 januari 2025

foto © Dewynters Photography

Recensie:
Soms spreken cijfers voor zich. Wereldwijd zagen al meer dan 100 miljoen mensen de podiumvoorstelling van de musical The Lion King. Zelf hebben we 'm 3 keer in Londen gezien, een keer in Scheveningen in het Nederlands en ook de Franse versie in Parijs mochten we al bijwonen. Onze favoriet? De Franstalige versie, omdat die Bon App'-song in Le Roi Lion, met drums en gierende gitaren, gezongen door de hyena's, lekker schuurt en vooral erg goed de dreiging laat horen. Vaak heeft klankkleur van de taal ermee te maken of een lied steviger binnenkomt of niet dan in een andere taalversie. Vandaar dat we ook de Duitse versie Der Ké¶nig der Lé¶wen in het Stage Theater im Hafen in Hamburg heel graag wilden checken of we daar ook bepaalde en misschien zelfs andere accenten in gelegd zagen.

In de Duitse versie komt vooral Jerry Marwig als Scar helemaal tot zijn recht in onder andere een indrukwekkend 'Seid bereit' dat refereert naar het fascisme. Maar ook in 'Der Wahnsinn von Ké¶nig Scar' schittert ie net als in de donkere humor die hij mag bovenhalen maar nauwelijks begrepen door het publiek lijkt. Deze komische stijlfiguur heeft het globaal gezien gewoon knap lastig in de huidige tijden, vrezen we. En da's jammer omdat velen blijkbaar niet overweg kunnen met sarcasme, ironie enz.
Tegenover al die donkere dreiging, plaatst Der Ké¶nig der Lé¶wen uiteraard ook meer dan voldoende humor. Niet in het minst door Joachim Benoit als Zazu die vorige zomer al voor de 8.500ste keer deze rol voor zijn rekening nam, even een stukje 'Let it go' uit Frozen in het Duits mag zingen wanneer ie opgesloten is door Scar. Maar ook Jan Rogler mag heerlijk komisch uit de hoek komen wanneer Timon doorheeft dat ie richting finale voor lokaas moet spelen voor de hyena's. Of dit zijn Taylor Swift-moment is, vraagt ie zich af wanneer ie een glitterrokje aanheeft. Dolletjes!
Alleen al in Hamburg speelde Der Ké¶nig der Lé¶wen ondertussen meer dan 8.300 voorstellingen over een periode van maar liefst meer dan 20 jaar, en is die bijgevolg al goed voor meer dan 15 miljoen bezoekers. En daar komen er ongetwijfeld nog een pak bij, want deze voorstelling loopt nu al minstens tot en met het einde van 2025 leert ons een blik op de speelkalender.
Eerlijk? Toen we de eerste keer The Lion King zagen, waren we er niet wild van en velen rond ons hadden dat zelfde gevoel. Dat komt omdat je een Westers, Amerikaans product verwacht terwijl wat regisseuse Julie Taymor uit haar hoed toverde een waar visueel pareltje werd met masker, vliegers, poppen en songs die vooral de sound van Afrika uitademen, met veel focus op drums, percussie en daarbij wordt dus ook voornamelijk beroep gedaan op een Afrikaans muziekinstrumentarium.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Productioneel kent Der Ké¶nig der Lé¶wen minstens twee scènes die een huzarenstukje vormen om technisch neer te zetten. In het eerste deel is dat de stampede omdat daar video, machinerie, poppen, acteurs en een vliegstunt samen komen. 6 keer hebben we dus ondertussen The Lion King gezien waarvan 3 keer in Londen, 1 keer in Scheveningen en 1 keer in Parijs. En telkens voelde die ene scène als behoorlijk chaotisch aan.

Niet zo in de Duitse versie waar alles smooth verliep. Maar in het tweede bedrijf zit ook een bedrieglijk eenvoudige scène waarin Timon (Jan Rogler) in het water belandt en even gescheiden wordt van Pumbaa (S'Thembiso Mashiane) en Simba (Gonzalo Campos López). Ook dan moet er qua decorwissels veel op korte tijd veranderen achter de schermen. En daar ging het tijdens de voorstelling die wij zagen van Der Ké¶nig der Lé¶wen even mis. Gevolg: een minutenlange show stop wat op zich geen drama hoeft te vormen uiteraard. Het is trouwens lang niet de eerste keer dat we een show stop meemaakten tijdens een musical. Zelfs op de West End in Londen durft dat al eens te gebeuren. Techniek heb je nu eenmaal niet altijd in de hand...

Ook al is het de zesde keer dat we deze musical zagen, weliswaar voor het eerst in de Duitstalige versie, wat Der Ké¶nig der Lé¶wen zo boeiend maakt, is dat je er dingen in blijft ontdekken en dat elke productie andere accenten lijkt te leggen. In de Hamburgse voorstelling zagen we bijvoorbeeld plots de schoonheid in van de scène waarin we actrices met lang kunstgras op het hoofd zien rechtstaan en we daartussen de jonge Nala en Simba als poppen zien ravotten. Aandoenlijk vonden we dat.

De mooiste songs zitten wat ons betreft in het tweede deel van Der Ké¶nig der Lé¶wen met 'Schattenland' dat Nokwanda Khuzwayo voortreffelijk brengt. Niet veel later mag Gonzalo Campos López als Simba schitteren tijdens 'Endlose Nacht' terwijl 'Er lebt in dir' in de reprise door Bongiwe Malunga als Rafiki recht naar het hart gaat.

De volledige staande ovatie die cast en crew van het publiek achteraf ontvingen, toont aan dat we een sterk eindresultaat te zien kregen van een staaltje groepswerk dat op veel aanwezigen nog lange tijd een diepe indruk zal nalaten.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.